

F. t. beslutn. om omlægning af energifgifterne m.m.

For vind og biogas forudsættes den særlige elafgiftsrefusion på 23 øre pr. kWh fastholdt.

CO₂-afgift for handels- og serviceerhverv

Spørgsmålet om muligheden af at skelne mellem afgiftspligtige og afgiftsfritagne erhverv ved pålæggelse af en miljøafgift som CO₂-afgiften i erhvervslivet har været underkastet en analyse på administrativt plan i efteråret 1990. Den foreløbige konklusion er, at et sådant system vil være administrativt gennemførligt, således at en udformning af kriterierne for opdelingen skulle kunne ske i opfølgning af vedtagelsen af nærværende beslutningsforslag.

I den nærmere udformning af CO₂-miljøafgiften på handels- og serviceerhverv vil det formentlig være hensigtsmæssigt at give virksomhederne adgang til at ansøge om delvis afgiftsfritagelse i det omfang, der foregår en egentlig produktionsvirksomhed i virksomheden. Samtidig vil det være naturligt, at der i de producerende erhverv betales miljøafgift på den del af energiforbruget, der går til lys og varme.

Med en CO₂-afgift på 100 kr. pr. ton vil elpriserne i handels- og serviceerhverv stige med omkring 25 pct., mens varmepriserne vil stige med omkring 10-15 pct. Skønsmæssigt vil dette typisk indebære en stigning i erhvervenes samlede omkostninger på i hvert fald under 1 pct.

Provenuet for staten vil afhænge af den nuværende udformning af ordningen, men kan ud fra en foreløbig vurdering anslås til ca. 400 mio. kr. årligt ved en CO₂-afgift på 100 kr. pr. ton.

Ad 2

Hovedsigtet med foranstaltningerne er at fremskynde færdiggørelsen og udnyttelsen af de fjernvarmenet, der er nøglen til energibesparelsen i forbindelse med udnyttelsen af overskudsvarmen i elproduktionen m.v. Der er derfor tale om tidsbegrænsede støtteordninger, idet omstruktureringen af opvarmingssektoren i al væsentlighed vil være gennemført med disse tiltag. Dette vil indebære, at ressourcerne hen i sidste halvdel af 1990'erne i stigende grad vil kunne anvendes på andre områder af betydning for CO₂-udledningen.

Den foreslåede støtte til energibesparelser i erhvervslivet er derimod ikke tidsbegrænset.

For samtlige 4 grupper af foranstaltninger gælder det, at forslagsstillerne erkender, at en række nærmere analyser og forhandlinger er påkrævede, inden en endelig detaljeret fastlæggelse af indhold og virkemidler. Forslagsstillerne ser på denne baggrund udvalgsarbejdet som en velkommen mulighed for en

nærmere gennemgang og vurdering af forslagene, således at der alt i alt kan skabes et konkret grundlag for den efterfølgende udarbejdelse af lovforslag.

Ad 2.1

For en typisk produktionsvirksomhed i dansk industri udgør energiudgifterne kun omkring 1,5-2 pct. I betragtning af de krav om korte tilbagebetalingstider, virksomhederne nødvendigvis må stille til investeringer i produktionsapparatet, er det ofte en mindre presserende problemstilling at foretage de investeringer, der fører til lavere energiforbrug. Samtidig kan gennemførelsen af disse investeringer forudsætte en særlig ekspertise, som ikke naturligt findes i virksomhederne. For at fremme den overordnede samfundsmæssige målsætning om mere vidtgående energibesparelser, især i elforbruget, gennemføres derfor den foreslåede tilskudsordning, der på mange måder er en genoplivning af ordningen fra begyndelsen af 1980'erne.

Der skal kunne ydes op til 30 pct. støtte til investeringer med et maksimumbeløb for støtten på 10 mio. kr. I lighed med den tidligere støtteordning til fremme af besparelser i industrielle processer m.v. skal der kunne udformes branchemæssige standardløsninger, således at meget små enkeltstager ikke kommer til at udgøre en administrativ pukkel. Det kan i denne forbindelse overvejes at lade støttebeløb under en vis grænse (f.eks. 100.000 kr.) udbetale gennem rådgivende ingeniørvirksomheder og elselkaber i forbindelse med en systematisk energimæssig gennemgang (»energy audit« eller pligtige periodiske energisyn) af virksomhederne, idet større sager naturligt indsendes som egentlige ansøgninger.

Det forudsættes, at elværkernes kampagner med rådgivning til erhvervslivet og andre om besparelser i elforbruget fortsætter.

Ad 2.2

Sigtet med puljen er først og fremmest at give energiministeren handlefrihed til at kunne sikre en tilstrækkelig dynamik i omstillingen. Tidsplanen for den decentrale udbygning i aftalen af 20. marts 1990 mellem regeringen og Socialdemokratiet ønskes fastholdt i praksis.

Ad 2.3

Med de allerede foretagne investeringer i store og små kraftvarmeværker og i transmissionssystemer mange steder i landet er det nu afgørende for både projekternes økonomi og opnåelsen af de energi- og miljømæssige fordele ved udnyttelsen af overskuds-